

[Sundhedsministeren]

været drøftet under det nuværende belgiske formandskab med den begrundelse, at man afventer Parlamentets snarlige udtalelse.

For så vidt angår den hollandske regulering af gensplejsede fødevarer kan oplyses, at den hollandske regering den 17. juli 1993 har udstedt en bekendtgørelse om nye levnedsmidler, som skal gælde, indtil der er gennemført EF-regler på området. Denne bekendtgørelse indeholder blandt andet bestemmelser vedrørende gensplejsede levnedsmidler.

Ifølge bemærkningerne til bekendtgørelsen er hovedmotivet til at fastsætte særlige regler for disse levnedsmidler det samme, som gør sig gældende for de danske bestemmelser i lov om miljø og genteknologi. Det vil sige, at de foreliggende risikoaspekter ved disse levnedsmidler gør det nødvendigt at foretage en vurdering af sikkerheden forud for markedsføringen. Normalt kan levnedsmidler markedsføres uden forhåndsgodkendelse.

Et særligt aspekt ved de hollandske regler er en bestemmelse om, at der i forbindelse med udstedelse af markedsføringstilladelse kan fastsættes vilkår vedrørende mærkningen af nye levnedsmidler.

Således som de hollandske regler på nuværende tidspunkt foreligger belyst for regeringen, er det nærmere indhold af og sigte med disse regler vanskeligt at bedømme. Jeg vil derfor tage initiativ til at få reglerne nærmere belyst. Det er nødvendigt for at kunne vurdere, om de hollandske initiativer giver anledning til nærmere overvejelser.

Spm. nr. S 44

Til *økonomiministeren* (8/10 '93) af:

Thor Pedersen (V):

»Med hvilken baggrund og i hvilket omfang har ministeren været involveret i sagen om Himmerlandsbanken?«

Svar (14/10 93):

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Som kgl. bankkommissær fører økonomiministeren tilsyn med Nationalbanken.

Økonomiministeren blev orienteret om Himmerlandsbankens situation, da Nationalbanken blev inddraget i forhandlingerne om garantistillelse.

Økonomiministeren var orienteret om, at Nationalbankens bestyrelse ville få forelagt en indstilling om at deltage i garantistillelsen.

Spm. nr. S 5

Til *justitsministeren* (5/10 93) af:

Gert Petersen (SF):

»Ager ministeren at foretage sig noget for at sikre, at Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols kendelse vedrørende dommers habilitet i sin fulde konsekvens bliver fulgt af de danske domstole?«

Begrundelse

I den såkaldte Hauschildt-sag fastslog Menneskerettighedsdomstolen den 24. maj 1989, at når en dommer i en sag har afsagt en kendelse på grundlag af retsplejelovens § 762, stk. 2, om »særlig begrundet mistanke«, så er samme dommer inhabil ved en senere domsforhandling i samme sag.

I overensstemmelse hermed afsagde Højesteret i december 1989 kendelse om inhabilitet i den såkaldte Jydebrødre-sag. Dette fik umiddelbart derefter landsdommer P. Stampe Rasmussen til at erklære sig inhabil i den såkaldte Pohla-sag.

Alligevel råder der stadig tvivl om principets gennemførelse. Således har Menneskerettighedsdomstolen i juli 1993 besluttet at optage en ny sag vedrørende Danmark, idet Østre Landsret er anmeldt for at have afvist inhabilitetskriteriet.

Desuden er der nu rettet henvendelse til Menneskerettighedsdomstolen om at få genoptaget en sag, som tidligere var anmeldt, men som man havde bedt om at stillet i bero, til der forelå en afgørelse fra Den Særlige Klageret. Dermed forelå 2 kendelser af 11. juni 1993 og 26. juni 1993, hvori klageretten afviste at anerkende inhabilitetskriteriet.

I denne sag – som er den umiddelbare anledning til dette spørgsmål – er der endda tale om, at samtlige 4 juridiske dommere i begge retsinstanser har afsagt kendelser på grundlag af »særlig bestyrket mistanke«, og at alle fire derefter beklædte dommersæderne ved samme sags domsforhandlinger i henholdsvis by- og landsret.

Spørgeren anerkender fuldt ud adskillelsen mellem den udøvende og den dømmende